

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Fořta, Ph.D. a soudců Mgr. Jiřího Straky a Mgr. Kamily Drábkové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 1336 v Kollárově ulici v Písku, IČO 28065476**
sídlem Kollárova 1336, 397 01 Písek
zastoupeného advokátem Mgr. Janem Röhrichem
sídlem Tylova 382/2, 397 01 Písek

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████

o zaplacení částky 44 774 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 11.1.2023, č. j. 12 C 193/2022-71

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení 9 105 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 44 774 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8 % ročně od 1.2.2022 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec I. výroku). V odstavci II. výroku uložil žalovanému povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 17 534 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

2. Vyšel ze zjištění, že žalovaný je vlastník bytové jednotky č. ■■■ v domě v Kollárově ulici č.p. 1336 v Písku a neuhradil měsíční platby spojené s vlastnictvím tohoto bytu za měsíce srpen 2020 až prosinec 2021 (14krát 3 067 Kč a 3krát 3 110 Kč). Žalobce vykonává správu tohoto domu. Povinnosti žalovaného k úhradě příspěvků na správu domu a pozemku a k úhradě nákladů na služby včetně způsobu placení těchto plateb je upraven ve stanovách žalobce. Všichni členové společenství jsou povinni platit náklady na služby měsíčně ve formě záloh splatných společně s příspěvkem na správu domu a pozemku měsíčně pozadu, tj. vždy do 30. dne následujícího kalendářního měsíce platbou soustředěného inkasa SIPO. Měsíční zálohová cena plnění zahrnující příspěvky na správu domu a pozemku a náklady na služby zajišťované žalobcem byla stanovena dle evidenčních listů zpracovaných předchozím správcem domu Domovní a bytovou správou města Písku, který vykonával správu domu na základě smlouvy uzavřené se žalobcem dne 17.2.2016 pro období od 1.8.2020 v částkách výše uvedených. Podle konta plateb a vyúčtování služeb za rok 2019 byly žalobcem na celkovou dlužnou částku započteny přeplatky 3 927 Kč a 3 556 Kč. Dluh tak činí žalovanou částku. Žalovaný uplatňoval k započtení platby, které však řádně a určitě nespécifikoval. Žalovaný navrhol blíže nespécifikované důkazy ze spisů Okresního soudu v Písku sp. zn. 3 C 73/2019, 12 C 381/2015 a 12 C 380/2020. Šlo o předchozí spory mezi týmiž účastníky, přičemž šlo o spory, v nichž bylo rozhodováno též o dlužích žalovaného vůči žalobci za období předcházející tomu, o němž je rozhodováno v této věci. Soud prvního stupně pak došel ke zjištění, že ani v těchto předchozích pravomocně skončených řízeních žalovaný žádnou svou pohledávku, kterou by měl za žalobcem neprokázal. Žalovaný své tvrzené pohledávky nijak konkrétně nespécifikoval a neunesl tak břemeno tvrzení. Proto soud prvního stupně zamítl další jím navrhované důkazy k těmto neurčitým tvrzením. Tyto nároky žalovaného nebyly nijak konkretizovány, byly pouze neurčitě označeny jako různé druhy výdajů. Žalovaný jako vlastník bytu č. ■■■ v k. ú. Písek nesplnil svou povinnost řádně a včas hradit zálohy na plnění poskytovaná v souvislosti s užíváním tohoto bytu v rozhodném období od srpna 2020 do prosince 2021. To ostatně nerozporoval ani sám žalovaný. Za požadované období byla povinnost žalovaného zálohově zaplatit dle stanov částku celkem 52 268 Kč, přičemž s ohledem na přeplatky vzniklé po vyúčtování za rok 2020 (3 927 Kč) a za rok 2021 (ve výši 3 556 Kč), tak činí dlužná částka 44 774 Kč. Ohledně argumentace žalovaného, že na tuto dlužnou částku je třeba započíst částky, které žalobci hradil ze svého v době, kdy byl pověřeným vlastníkem žalobce, pak žalovaný tyto částky řádně nespécifikoval, tj. nevymezil vzájemnou pohledávku vůči žalobci, a to ani po poučení soudu. Neunesl tak břemeno tvrzení potažmo ani břemeno důkazů ohledně prokázání existence započitatelné pohledávky. Argumentace žalovaného byla navíc obdobná jako ve věcech již před Okresním soudem v Písku mezi účastníky vedených v minulosti. Ani v těchto řízeních žalovaný nevymezil dostatečným a srozumitelným způsobem jím tvrzenou započitatelnou pohledávku, přestože k tomu byl vyzván a soudem poučen podle § 118a o.s.ř. Soud prvního stupně tak učinil závěr, že žalovaným tvrzenou pohledávku lze považovat za nezpůsobitou k započtení v důsledku její nejistoty a neurčitosti ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z., proto se ani nezabýval námitkou promlčení pohledávek žalovaného vznesenou žalobcem a žalobě vyhověl.
3. Proti tomuto rozsudku se odvolal žalovaný. Ve svém odvolání opakovaně poukazuje na to, že je právním laikem a uvádí, že se domáhá toho, aby byly provedeny a přezkoumány navržené důkazy. Též uvádí, že se domáhá výslechu znalce, neboť soud dané problematice naprosto nerozumí nebo rozumět nechce. Zmiňuje, že SVJ má vůči svému členu povinnosti a účetnictví za rok 2013 a 2014 je zfalšované a v dnes nedílně navazujícím účetnictví jsou nesprávně vedeny zůstatky, přeplatky a nedoplatky, jež tvoří základ pro správné a řádné vyúčtování služeb. Až do zjednání nápravy nemá povinnost hradit zálohy na FO. To opakovaně v rámci dosavadních i předchozích řízení napadá a dokládá. V odvolání se pak vrací k předchozím sporům mezi účastníky a neurčitě se vyjadřuje k blíže nespécifikovaným listinám. V odvolání též popisuje svoji korespondenci s dalšími subjekty,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

např. DBS (zřejmě Domovní a bytová správa města Písku) či třetími osobami (pan ██████████, pan ██████████), opakovaně se vrací k předchozím sporům, a události, rozhovory či další kontakty které popisuje datuje převážně roky 2013 až 2015. Toto tvoří prakticky celý obsah odvolání žalovaného. Závěrem pak uvádí, že nezbylo než počkat na tuto poslední podanou žalobu. Navrhuje zamítnutí žaloby.

4. Žalobce ve vyjádření k podanému odvolání namítl, že pohledávky tvrzené žalovaným za žalobcem nejsou určité a nelze je tak započítat. Napadený rozsudek považuje za věcně správný a navrhuje jeho potvrzení.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o.s.ř., v návaznosti na ust. § 202 o.s.ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou (§ 204 odst. 1 o.s.ř.) projednal věc podle § 212 o.s.ř. a přezkoumal napadený rozsudek podle § 212a odst. 1, odst. 3 a odst. 5 o.s.ř.
6. Odvolání žalovaného není důvodné.
7. Podle ust. § 1181 odst. 1 o.z. platí vlastník jednotky zálohy na plnění spojená nebo související s užíváním bytu (služby) a má právo, aby mu osoba odpovědná za správu domu zálohy včas vyúčtovala, zpravidla nejpozději do 4 měsíců od skončení zúčtovacího období.
8. Podle ust. § 1987 odst. 2 o.z. pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není.
9. Odvolací soud se při svém rozhodnutí zcela ztotožňuje s tím, k jakým skutkovým zjištěním soud prvního stupně na základě dokazování před ním provedeného dospěl a těmto skutkovým zjištěním nemá čeho vytknout. Důkazy provedené v řízení před soudem prvního stupně tento hodnotil tak, jak mu ukládá ust. § 132 o.s.ř., tedy každý důkaz jednotlivě a všechny v jejich vzájemné souvislosti. Z odůvodnění napadeného rozsudku pak vyplývá, že soud prvního stupně pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo za řízení najevo včetně toho, co uvedli účastníci. Zabýval se přitom všemi relevantními námitkami účastníků, přičemž rozsah provedeného dokazování odpovídá předmětu řízení a jak již uvedeno, z takto zjištěného skutkového stavu odvolací soud při posouzení odvolacích námitek vychází.
10. Odvolací soud především uvádí, že soud prvního stupně zcela správně posoudil žalobou uplatněný nárok jako důvodný, a to s odkazem na výše citované ust. § 1181 odst. 1 o.z. a i v odůvodnění napadeného rozsudku citovaný § 4 odst. 1, odst. 2 a § 7 odst. 1, odst. 3 zák. č. 67/2013 Sb. Žalobce totiž řádně doložil vyúčtování záloh na plnění spojená nebo související s užíváním bytu žalovaného, resp. tvrdil, že žalovaný na stanovené zálohy v období od srpna 2020 do prosince 2021 ničeho nezaplatil. Tomuto tvrzení žalovaný ostatně v řízení ani nijak neodporoval, přičemž jeho obrana spočívala v tom, že nebyl povinen žádné zálohy platit, neboť má za žalobcem jiné pohledávky, které převyšují žalovanou částku. Odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně dospívá k závěru, že žalovaným tvrzené pohledávky lze považovat za nezpůsobilé k započtení s ohledem na jejich nejistotu a neurčitost. Je třeba mít na zřeteli, že k započtení pohledávky neurčité a nejisté nejsou způsobilé. Jistá a určitá a tedy likvidní je pohledávka, kterou lze co do základu i výše snadno prokázat, tudíž zjistit a není o ní tedy rozumných pochyb. Takové jsou běžně např. pohledávky přiznané soudním rozhodnutím, dlužníkem uznané pohledávky, pohledávky, k jejichž výkonu dlužník svolil v notářském zápise, případně pohledávky, které lze relativně snadno prokázat. Naopak nejisté či neurčité pohledávky jsou pohledávky, v případě, že existují pochybnosti, zda vznikly, v jaké výši vznikly, kdo je věřitelem či dlužníkem a zda jsou již splatné (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 684/2020).
11. Jinými slovy řečeno žalovaný se v dané věci nemůže žalobě ubránit tím, že bude opakovaně tvrdit (jako již v předchozích sporech se žalobcem), že účetnictví žalobce je od let 2013 a 2014 (tedy od doby, kdy přestal mít žalovaný na jeho vedení vliv) vědomě zkreslené a nesprávné. To k závěru o existenci pohledávky žalovaného za žalobcem nestačí. Rozhodnutí v této věci napadené odvoláním je založeno na skutečnosti, která byla prokázána, tudíž, že žalovaný neplatí platby předepsané žalobcem, které každý vlastník bytové jednotky ze zákona a dle stanov žalobce platit musí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

12. Pokud žalovaný opakovaně ve svých sporech s žalobcem, tedy i v tomto sporu, namítá existenci svých pohledávek k započtení, tak ani v tomto sporu nespecifikoval a neprokázal tyto „přeplatky“, které ve vztahu k žalobci dle svého tvrzení má.
13. Jinými slovy řečeno, aby se soud mohl obranou žalovaného věcně zabývat, musel by tento sdělit konkrétní částku, kterou mu žalobce dluží, uvést, z jakého titulu tento dluh vznikl (právní důvod vzniku), splatnost takové pohledávky a označit důkaz o existenci těchto skutečností. Pak by soud měl možnost tyto skutečnosti přezkoumat, a pokud by byly prokázány a nebyly by promlčeny (žalobce z opatrnosti v tomto řízení vznáší námitku promlčení), mohl by žalovaný mít s takovou obranou úspěch. Nic z toho se však v tomto řízení nestalo.
14. Pokud žalovaný přeci jenom nějaké částky v řízení zmiňoval, šlo o nejednoznačná tvrzení, tyto částky nebyly nijak prokazovány. K tomu odvolací soud uvádí, že pokud by žalovaný nějaké platby na účet žalobce hradil, pak by logicky měl mít k dispozici o těchto platbách důkazy, např. výpisy z účtu či kvitance, pokud by šlo o platby v hotovosti. Závěrem pak odvolací soud uvádí, že žalovanému samozřejmě nic nebránilo kdykoliv v minulosti zahájit řízení proti žalobci vlastní žalobou a úhrady pohledávek za žalobcem se v takovém řízení domáhat. Jelikož z procesního stanoviska žalobce v řízení bylo zjevné, že tento nepovažuje pohledávky žalovaného za platné, mohl odvolací soud dospět k závěru o relativní neplatnosti žalovaným tvrzených pohledávek za žalobcem.
15. S ohledem na výše uvedené tak byl napadený rozsudek jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrzen, a to včetně výroku o náhradě nákladů řízení, v němž odvolací soud rovněž pochybení neshledal a žalovaný proti němu ostatně ani nijak nebrojil.
16. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení má oporu v ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř., když plně úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Ty jsou tvořeny odměnou právního zástupce žalobce za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast před odvolacím soudem) po 2086 Kč (§ 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), a paušální náhradou hotových výdajů advokáta za 2 úkony po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Náklady řízení jsou dále tvořeny cestovními výdaji právního zástupce žalobce za cestu z Písku do Českých Budějovic a zpět osobním automobilem reg. zn. [REDACTED] s průměrnou spotřebou 5,8 l benzínu na 100 Kč ve výši 805 Kč a paušální náhradou za promeškaný čas za 4 půlhodiny po 100 Kč (§ 14 advokátního tarifu). K těmto částkám nutno připočíst 21 % DPH ve výši 1 580 Kč, neboť právní zástupce žalobce je jejím plátcem (§ 137 odst. 3 písm. a/ o.s.ř.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Nebude-li proti tomuto rozsudku plněno dobrovolně, lze navrhnout jeho výkon.

České Budějovice 20. září 2023

JUDr. Petr Fořt, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.